

വന്നതാണ്. ഏതായാലും ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്ക് ഇതിൽ പ്രത്യേക താല്പര്യമുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് പറഞ്ഞതെങ്കിലും വർക്കയുടെ കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിലുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം എനിക്കറിയാം. അത് കേരള സംസ്ഥാനത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയൊരു ടൂറിസ്റ്റ് കേന്ദ്രമാണെന്നു മാത്രമല്ല ഇന്ത്യയിലെ ഇരുപത് ടൂറിസ്റ്റ് കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഒന്നുമാണ്. അവിടത്തെ ഒരു വണ്ടിയും നിറുത്തലാക്കിയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അത് ടച്ച് ചെയ്യാതെ പോയത്. അവിടെ ഇനിയും കൂടുതൽ കോച്ചുകൾ അനുവദിക്കാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടി ശ്രമിക്കുമെന്ന് മാത്രമാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്.

ശ്രീ. വർക്കല കഹാർ: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. വിനോദസഞ്ചാര പ്രാധാന്യവും തീർത്ഥാടന പ്രാധാന്യവുമുള്ള ഈ പ്രദേശത്തുകൂടി കടന്നുപോകുന്ന ജനശതാബ്ദി പോലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ട്രെയിനുകൾക്ക് വർക്കലയിലെ സ്റ്റോപ്പ് നിർത്തലാക്കുകയാണ്. കേരളത്തിലെ റെയിൽവേ യാത്രക്കാർക്ക് അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ സംസ്ഥാനസർക്കാരിനെ അറിയിക്കാൻ ഫലപ്രദമായ സംവിധാനം നിലവിലില്ല. അതിനനുയോജ്യമായ ഓൺലൈൻ സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തെ കുറിച്ചും വർക്കലയിൽ എല്ലാ ട്രെയിനുകളും നിർത്തുന്നതിന് നമുക്ക് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നതിനെക്കുറിച്ചും ആലോചിക്കണം.

ശ്രീ. ആര്യാടൻ മുഹമ്മദ്: സർ, കേരളത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട പിൽഗ്രിം ടൂറിസ്റ്റ് കേന്ദ്രമാണ് വർക്കല. എല്ലാ ട്രെയിനുകളും അവിടെ നിർത്തണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുമാത്രമല്ല, രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ആളുകൾ വന്നിറങ്ങുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണ് വർക്കല. അതുകൊണ്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞ കാര്യത്തിൽ ചെയ്യാവുന്നതിന്റെ പരമാവധി ഗവൺമെന്റ് ചെയ്യും. അതുപോലെ റെയിൽവേ യാത്രക്കാരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ സംസ്ഥാനസർക്കാരിന്റെ ശ്രദ്ധയിലെത്തിക്കാൻ അനുയോജ്യമായ ഓൺലൈൻ സംവിധാനത്തെക്കുറിച്ച് ഗവൺമെന്റ് പരിശോധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

2. അന്യസംസ്ഥാന തൊഴിലാളികൾ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ

ശ്രീ. കെ. സുരേഷ് കുറുപ്പ്: സർ, നമ്മൾ സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് അന്യസംസ്ഥാനത്തൊഴിലാളികൾ എന്നാണെങ്കിലും ആ പദപ്രയോഗം തിരുത്തണം. അവരെ അന്തർസംസ്ഥാനത്തൊഴിലാളികൾ എന്നാണ് പറയേണ്ടത് എന്നതാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അന്യസംസ്ഥാനത്തൊഴിലാളികൾ എന്ന് പറയുമ്പോൾതന്നെ അവർക്ക് കേരളത്തിലുള്ള അന്യവൽക്കരണം, നമ്മളിൽനിന്ന് അവരെ വേറിട്ട് കാണുന്ന സമിതി ആ പദപ്രയോഗത്തിൽ തന്നെയുണ്ട്. അത് മാറ്റി അന്തർസംസ്ഥാനത്തൊഴിലാളികൾ എന്നുള്ള പദപ്രയോഗമാക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. ഈ തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ച് നിരവധി തവണ സഭയിൽ ചർച്ച നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഗുലാത്തി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് കഴിഞ്ഞവർഷം നടത്തിയ പഠനത്തിൽ 25 ലക്ഷത്തോളം

തൊഴിലാളികൾ ഇന്ത്യയുടെ മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഇവിടെവന്ന് ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. 10 വർഷം കഴിഞ്ഞാൽ അത് അരക്കോടിയാകുമെന്നുള്ളതാണ് സ്ഥിതി. ഈ തൊഴിലാളികളുടെ സുരക്ഷ ഉറപ്പാക്കുന്നതിനും അവർക്ക് കൃത്യമായി വേതനം ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റിന് ഫലപ്രദമായി നടപടിയെടുക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. ഗവൺമെന്റ് നടപടിയെടുത്തിട്ടില്ല എന്നല്ല, എടുത്ത നടപടികൾ ഫലപ്രദമാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നതാണ് പ്രധാന പ്രശ്നം. ഇവരുടെ രജിസ്ട്രേഷന്റെ ചുമതലയുള്ളത് കൺസ്ട്രക്ഷൻ വർക്കേഴ്സ് വെൽഫെയർ ബോർഡിനാണ്. അത് നല്ല നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ബോർഡാണ്. പക്ഷേ അവർക്ക് ആവശ്യമായ സ്റ്റാഫില്ലാത്തതിനാൽ മുഴുവൻ തൊഴിലാളികളും രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നുണ്ടോ തൊഴിലുടമകൾ അവരെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കാനുള്ള സംവിധാനമില്ല. അതുപോലെ ഈ തൊഴിലാളികളുടെ താമസസ്ഥലം ഏറ്റവും ദയനീയമാണ്. ഇക്കാര്യം എല്ലാവർക്കും അറിയാം, അവർ ഇതിനുനേരെ കണ്ണടയ്ക്കുകയാണ്. ഏറ്റവും ദയനീയമായ സാഹചര്യങ്ങളിലേക്കാണ് ഇവരെ കൊണ്ടുവരുന്നത്. പ്രധാനപ്പെട്ട ചില കൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനികൾ നല്ല സാഹചര്യങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ബാക്കി ബഹുഭൂരിപക്ഷം തൊഴിലാളികളെയും വേണ്ടത്ര ടോയ്ലെറ്റ് സൗകര്യങ്ങളോ ഹൈജീനിക് കണ്ടീഷനോ ഇല്ലാതെ ചെറിയ സ്ഥലത്ത് പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതൊന്നും പരിശോധിക്കാനാളില്ല. തൊഴിൽ വകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ സ്ഥിരമായി പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിന് മാറ്റംവരും. പക്ഷേ അങ്ങനെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ പരിശോധന നടത്താറില്ല. ചിലപ്പോഴും ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അപകടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോഴാണ് ഇത്തരം തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ, ആ പ്രത്യേക പ്രദേശത്തെങ്കിലും അന്വേഷിക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് അവരുടേതായ വേറൊരു ലോകം, അവർ ആരുടെയെങ്കിലും കീഴിൽ പണിയെടുക്കുന്നു. അവർക്ക് കൃത്യമായി വേതനം ലഭിക്കുന്നുണ്ടോയെന്നും രജിസ്ട്രേഷനുണ്ടോയെന്നും തിരക്കാൻ ഗവണ്മെന്റോ സമൂഹത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ആളുകളോ തയ്യാറാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഇന്നത്തെ ദയനീയ അവസ്ഥ. മൂന്ന് രീതിയിൽ അന്യസംസ്ഥാന തൊഴിലാളികൾ ഇങ്ങോട്ട് വരുന്നുണ്ടെന്ന് ചില പഠനങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഒന്ന്, ജോലിചെയ്യുന്ന ആളുകളുടെ ബന്ധുക്കൾ വരുന്നു. രണ്ട്, ഏജൻ്റുമാർ വഴിവരുന്നു. മറ്റൊന്ന് ചെറിയ എംപ്ലോയേഴ്സ് നേരിട്ട് ഇവിടെ എത്തിക്കുന്നു. അവർ എവിടെയാണ്, എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്, എന്നെല്ലാം കൃത്യമായി അറിയാൻ കഴിയണം. മലപ്പുറം ജില്ലയിൽ വട്ടംകുളം പഞ്ചായത്തിൽ ഒരു പദ്ധതി നടപ്പാക്കി. അത് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിക്കും അറിയാമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. ആ പഞ്ചായത്തിലെ മുഴുവൻ അന്തർസംസ്ഥാന തൊഴിലാളികൾക്കും തിരിച്ചറിയൽ കാർഡ് കൊടുത്തു. അവരെ പരിശോധിച്ച് അവരുടെ രോഗങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് പഠനം നടത്തി, വ്യക്തമായ ഒരു രജിസ്റ്റർ വട്ടംകുളം പഞ്ചായത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയത് കേരളത്തിന് ആകെ മാതൃകയാക്കാവുന്നതാണ്. തൊഴിൽ വകുപ്പ് പഞ്ചായത്തുകളുമായി ചേർന്ന് ഓരോ പഞ്ചായത്തിന്റെയും അധീനതയിലുള്ള തൊഴിലാളികളെ

സംബന്ധിച്ച കൃത്യമായ പഠനങ്ങൾ നടത്തൂ, അവർക്ക് തിരിച്ചറിയൽ കാർഡുകൾ കൊടുക്കണം. കേരളത്തിൽനിന്ന് മാറിപ്പോയ പല രോഗങ്ങളും ഇവരിലൂടെ തിരിച്ചുവരുന്നുവെന്ന റിപ്പോർട്ടുകൾ വരുന്നുണ്ട്. അവർക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും ഹെൽത്ത് കാർഡ് നൽകാൻ കഴിയണം. ഇതെല്ലാം വികേന്ദ്രീകൃതമായി, ഫലപ്രദമായി ചെയ്യാവുന്നതാണ്. അതുപോലെ അപകടം സംഭവിക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾക്ക് ഫാക്ടറീസ് ആക്ട് പ്രകാരം കോമ്പൻസേഷനും ഇൻഷുറൻസിനും അർഹതയുണ്ട്. നമ്മുടെ നിയമപ്രകാരം അവർക്ക് ഒരുലക്ഷം രൂപയുണ്ട്. ഇതൊന്നും പലപ്പോഴും അവർക്ക് കിട്ടുന്നില്ല. ഇതുണ്ടെന്നുതന്നെ തൊഴിലാളികൾക്ക് അറിയില്ല. തൊഴിലാളികൾക്ക് മരണം സംഭവിച്ചാൽ പലപ്പോഴും തൊഴിലുടമകൾ ഇതൊന്നും നൽകാതെ മുതദേഹം നാട്ടിലേക്ക് അയച്ച് കൈ കഴുകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതുസംബന്ധിച്ച് കൃത്യമായ നിയമങ്ങളുണ്ടാകണം. നമ്മുടെ നിർമ്മാണ മേഖല ഇവരെ ആശ്രയിച്ചുമാത്രമാണ് മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്. ആ മേഖലയിലെ തൊഴിലാളികളേയും ഇതര മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളേയും സംബന്ധിച്ച കൃത്യമായ വിവരവും അവർക്ക് ശുചിത്വവും വെടിപ്പുമുള്ള താമസസ്ഥലം, അവരുടെ ആരോഗ്യപരിപാലനം എന്നിവയെല്ലാം സംബന്ധിച്ചുള്ള സമഗ്രമായ നിയന്ത്രിച്ചാണു ഗവൺമെന്റ് നടത്തുമോ എന്നാണ് എനിക്ക് അറിയാനുള്ളത്.

തൊഴിലും പുനരധിവാസവും വകുപ്പുമന്ത്രി (ശ്രീ. ഷിബു ബേണി ജോൺ): സർ, മെമ്പർ ഇവിടെ ഉന്നയിച്ച വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവം ഞാൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ നിരവധി തവണ ഇക്കാര്യം സഭ ചർച്ച ചെയ്തെങ്കിലും കാര്യമായി മുന്നോട്ടുപോകാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രശ്നം ഭക്ഷണനയാണ്. ഇവരുമായി കമ്മ്യൂണിക്കേറ്റ് ചെയ്യാൻ ഗവൺമെന്റ് സംവിധാനത്തിന് സാധിക്കാത്തതാണ് പ്രധാന തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നത്. മെമ്പർ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ഇവർക്ക് ധാരാളം ക്ഷേമപദ്ധതികളും നിയമപരമായ അവകാശങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിലും അവയെക്കുറിച്ച് അവർ അജ്ഞരാണ്. ആ നിലയ്ക്കുള്ള പരാതികൾ ഉന്നയിക്കാത്തത് പലപ്പോഴും പ്രശ്നമാകുന്നു. ഇപ്പോൾ ഗുലാത്തി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ പഠനംവഴി നമുക്ക് കിട്ടിയ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട അറിവ് ഇവരെ reach out ചെയ്യണമെങ്കിൽ, ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ ഇവരുമായി ആശയ വിനിമയം നടത്തണമെങ്കിൽ അതിന്റെ പ്രധാനകേന്ദ്രം റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനാണ്. ഇവരെല്ലാം ട്രെയിനിലാണ് യാത്ര ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് പുതിയ ഒരു സംവിധാനത്തെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചു. ഇതിലേക്കായി തിരുവനന്തപുരം, എറണാകുളം, ആലുവ, കോഴിക്കോട് എന്നീ നാല് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനുകളിൽ കിയോസ്ക് സെറ്റപ്പ് ചെയ്യാനും ഹിന്ദി അറിയാവുന്നവരെ അവിടെ നിയമിച്ച് ഇവരുമായി കമ്മ്യൂണിക്കേറ്റ് ചെയ്യാനുമുള്ള പദ്ധതിക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുകയാണ്. അതോടൊപ്പംതന്നെ ആ കിയോസ്ക് വഴിയുള്ള ഹെൽപ്പ് ലൈനിലെ ടോൾ ഫ്രീ നമ്പറിൽ വിളിക്കുമ്പോൾ ഇവരുടെ ഭാഷക്കൽ ഭാഷയിൽ അതായത് ഒരിയായണെങ്കിലും ബീഹാറിയണെങ്കിലും ആശയവിനിമയം നടത്താനുള്ള ഒരു സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്താനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ബാക്കി ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞതെല്ലാം ശരിയാണ്.

നമുക്ക് നിർബന്ധപൂർവ്വം തിരിച്ചറിയൽ കാർഡ് കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കില്ല. അത് ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണ്. ഈ രാജ്യത്തെ ഏതൊരു പൗരനും എവിടെയും പോയി ജോലിചെയ്യാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഭരണഘടന അനുശാസിക്കുമ്പോൾ കേരളത്തിൽ വന്ന് ജോലിചെയ്യണമെങ്കിൽ തിരിച്ചറിയൽ കാർഡെടുക്കണമെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. അത് ഇവിടെ ഒരു പഞ്ചായത്ത് ചെയ്തു. അത് സ്റ്റേറ്റ് വൈഡ് ചെയ്യാൻ പറ്റില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇവർക്ക് വെൽഫെയർ മെഷേഴ്സിനുവേണ്ടി ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ ആലോചിക്കുന്നത്. അതിനെക്കുറിച്ച് രണ്ട് അഭിപ്രായം നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ ഇടയിലുമുണ്ട്. ഇവർക്ക് കൂടുതൽ ആനുകൂല്യം കൊടുത്ത് കേരളത്തിൽ താമസിപ്പിക്കണമോ എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവരും രണ്ട് ഭാഗത്തുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതിൽ ഒരു കൺസെൻസസോടുകൂടി മുന്നോട്ടു പോകാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇതുസംബന്ധിച്ച ബില്ലിന് റെഡിയായിട്ട് ഒരു വർഷത്തിൽക്കൂടുതലായിട്ടുണ്ട്. ഈ കൺസെൻസസ് ഒപ്പിടാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യവുമായി മുന്നോട്ടുപോകാൻ സാധിക്കാത്തത്. പിന്നെ ഇവരുടെ താമസസൗകര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഹെൽത്ത് ഇഷ്യൂസിനെക്കുറിച്ചും പരാമർശിച്ചു. താമസസൗകര്യങ്ങളിൽ ലേബർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് പരിശോധന നടത്താത്തതല്ല. ലേബർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ നിയമം വച്ച് ഡീസന്റ് ലീവിംഗ് ഉറപ്പുവരുത്തണമെന്നുള്ളതു. പക്ഷേ ഡീസന്റ് ലീവിംഗ് ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനം നിർത്തിവയ്ക്കാനുള്ള അധികാരം ആ നിയമത്തിനില്ല. ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത് ശരിയാണ്, മലപ്പുറം ജില്ലയിൽ കഴിഞ്ഞവർഷം അന്യസംസ്ഥാനത്തൊഴിലാളികൾക്കെല്ലാം ഹെൽത്ത് കാർഡ് കൊടുത്തു. പക്ഷേ അത് എങ്ങനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം, എങ്ങനെ ആശുപത്രിയിൽ പോകണം, ആശുപത്രിയിൽ പോയാൽ ഏത് ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കണം ഇതൊക്കെ പ്രശ്നങ്ങളായി നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങളെ കുറച്ചുകൂടി ഗൗരവമായി കണക്കിലെടുത്ത് ഹെൽത്ത് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുമായി ചേർന്ന് ഒരു കാനായിൻ നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഗവൺമെന്റ് അത് ആലോചിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഉന്നയിച്ച വിഷയങ്ങളെല്ലാം ഗൗരവമേറിയതാണെങ്കിൽപ്പോലും ആശയവിനിമയത്തിനുള്ള ഭാഷയാണ് ഏറ്റവും പ്രധാന പ്രശ്നം. ഇവരിൽ 42000 പേർ നിർമ്മാണത്തൊഴിലാളി ക്ഷേമനിധി ബോർഡിൽ അംഗങ്ങളാണ്. പക്ഷേ ഏതാണ് നിർമ്മാണ ബോർഡ്, അത് എന്താണെന്നുള്ളകാര്യം ഇവർക്ക് അറിയില്ല. അവർക്ക് ഒരാവശ്യം വരുമ്പോൾ അവർ ഇങ്ങോട്ടുവരുന്നില്ല. തുടർന്നുള്ള അംശദായം അടയ്ക്കുന്നില്ല അങ്ങനെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. ഇത് പരിഹരിക്കാൻ നമുക്ക് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് കൂട്ടായി ആലോചിച്ച് മുന്നോട്ടുനീങ്ങാം.

ശ്രീ. കെ. സുരേഷ് കുറുപ്പ്: സർ, ഈ തൊഴിലാളികൾ കേരളത്തിൽവന്ന് ജോലി ചെയ്യുന്ന പ്രത്യേക സാഹചര്യവും പുതിയ അന്തരീക്ഷവും കണക്കിലെടുത്ത് നിയമത്തിലാവശ്യമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തി ഇവരുടെ സംരക്ഷണവും മറ്റും ഉറപ്പാക്കാൻ ഗവൺമെന്റ് ശ്രമിക്കുമോ?

ശ്രീ. ഷിബു ബേബി ജോൺ: സർ, ഇതെല്ലാം സെൻട്രൽ ആക്ടുകളാണ്. ഇന്റർ സ്റ്റേറ്റ് മൈഗ്രന്റ് വർക്കേഴ്സ് ആക്റ്റ് ആണെങ്കിലും കോൺട്രാക്ട് ലേബർ ആക്റ്റ് ആണെങ്കിലും നമുക്ക് ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അത് മാത്രമല്ല ഇതിലെ ഒരു പ്രശ്നം അദ്ദേഹം തന്നെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ മുൻകാലങ്ങളിൽ ഇതിന്റെ ഏജൻ്റ്മാർ/കോൺട്രാക്ടർമാർ പോയി ഒരു സംസ്ഥാനത്തുനിന്ന് ആളുകളെ കൊണ്ടുവന്ന് ജോലി ചെയ്യിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അതായിരുന്നു നമ്മുടെ കൺസെപ്റ്റ്. അങ്ങനെയാണ് കോൺട്രാക്ട് ലേബർ ആക്ട് വന്നത്. പക്ഷേ ഇന്ന് ആ കൺസെപ്റ്റ് മാറി. ഇപ്പോൾ റേഡ് ഓഫ് മൗത്ത് വച്ച് ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് തൊഴിലാളികൾ കൂട്ടത്തോടെ വരികയാണ്. ഒരു കോൺട്രാക്ടറുമില്ല, ഒരു ഇടനിലക്കാരനുമില്ല. അവർ സ്വയംയോ കേരളത്തിൽ എത്തുകയാണ്. അത് നമുക്ക് തടസ്സപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കില്ല. അത് ഞാൻ നേരത്തേ പറഞ്ഞതുപോലെ ഭരണഘടനാപരമായ അവാകാശമാണ്. ആ നിലയിൽ വരുമ്പോഴാണ് ഈ റൂൾസ് ആപ്ലിക്കേബിൾ അല്ലാതാകുന്നത്. ഇതെല്ലാംകൂടി കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ഒരു പ്രത്യേക വെൽഫെയർ കൊടുക്കാനും അതിൽ പങ്കാളിയാകുന്നതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം തൊഴിലുടമയ്ക്കാണെന്ന നിലയിലുള്ള ആക്റ്റ് കൊണ്ടുവരാനുമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അത് വരുമ്പോൾ ഇവരുടെ ഡിഫ്ഫറൻ്റ് എങ്കിലും നമ്മുടെ കയ്യിൽ കിട്ടും. അതുമായി മുന്നോട്ടുപോകാനുള്ള ഒരു കൺസെൻസസിനെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരുമായി പർച്ച ചെയ്ത് തീരുമാനിക്കാം.

IV സബ്മിഷൻ

1. കരാർ തൊഴിലാളികളെ പിരിച്ചുവിട്ടത് സംബന്ധിച്ച്

ശ്രീ. കെ. മുഹമ്മദുണ്ണി ഹാജി: സർ, കോഴിക്കോട് വിമാനത്താവളത്തിൽ വർഷങ്ങളായി ജോലി ചെയ്തുവരുന്ന 220-ലധികം തൊഴിലാളികൾക്ക് ജോലി നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എയർ ഇന്ത്യയുടെ ക്ലീനിംഗിന്റെയും ലോഡിംഗിന്റെയും കരാർ എടുത്ത പുതിയ കരാറുകാരൻ ഇവർക്ക് പാസ്സ് നൽകാത്തതുമൂലമാണ് തൊഴിലില്ലാതായത്. ഇവർ വർഷങ്ങളായി ജോലി ചെയ്തുവരുന്നവരും പരിസരവാസികളുമാണ്. ഈ വിമാനത്താവളം വരുന്നതിന് സമീപവും വീടും ഉൾപ്പെടെനൽകി ത്യാഗംചെയ്ത ഇവർക്ക് ആകെ ലഭിക്കുന്നത് താഴെത്തട്ടിലുള്ള ഈ ജോലി മാത്രമാണ്. ഇവരെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് മറ്റുസംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് തൊഴിലാളികളെ ഇറക്കി ജോലി ചെയ്യിപ്പിക്കുകയാണ്. അതീവ സുരക്ഷയുള്ള എയർപോർട്ടിലെ ടെർമിനലിൽ അന്യസംസ്ഥാന തൊഴിലാളികൾക്ക് താമസമൊരുക്കി എയർപോർട്ട് ഡയറക്ടർ കരാറുകാരന്റെ അന്യായത്തിന് കൂട്ടുനിൽക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ജോലി നിഷേധിക്കപ്പെട്ട തൊഴിലാളികൾക്ക് ജോലി നൽകണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ സബ്മിഷനിലെ ആവശ്യം. ഈ തൊഴിലാളികൾക്ക് 370 രൂപയാണ് ദിവസ ശമ്പളമായി ഏതാണ്ട് രണ്ടുകൊല്ലമായി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ കാലയളവിൽ 370 രൂപ കിട്ടിയാൽ ഒരു കുടുംബം എങ്ങനെ ജീവിക്കുമെന്നുള്ളത് നമ്മൾ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. മാത്രമല്ല, ജോലിക്ക് എത്തേണ്ടസമയം തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും എപ്പോഴാണ് ജോലി അവസാനിക്കുക എന്ന്